Pregaria.cat

Entrada

Ja és Advent!

Per MartaF el dj., 05/12/2024 - 08:00

L’Advent és un temps per esquinçar-nos el cor, tot i que el profeta Joel ens crida a fer-ho en tot moment i no només ara que arriba Nadal. Davant nostre, però, s’obren vint-i-cinc finestres per trobar-nos cara a cara amb nosaltres mateixos i per preguntar-nos pel rumb de les nostres vides tan ràpides i fugaces on sempre ens falta temps per mirar cap endins. I mentre esperem, per què no fem endreça de totes les nostres males actituds i decisions per poder acollir el naixement de Jesús amb el cor renovat?

De l’11 al 22 de novembre, s’ha celebrat la Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic a Bakú, la capital de l’Azerbaidjan. Potser se n’ha parlat poc perquè l’ecologia no és una prioritat de les polítiques governamentals, però deixem enrere un any devastador, amb unes temperatures de rècord i marcat pel desastre climàtic mentre les emissions continuen augmentant. Només cal que mirem al nostre voltant i pensem en els nostres germans del País Valencià que encara malden per reconstruir tot allò que l’aigua no els podrà retornar mai. Per això és tan important lluitar contra el canvi climàtic i fer-ho junts en un marc mundial perquè tenim una responsabilitat compartida amb el planeta i absolutament ningú no en pot quedar al marge. Negar-ho només significa accelerar-ne la destrucció.

A mi em falta l’aire cada cop que veig o sento com la irresponsabilitat s’apodera de la nostra societat, venuda als ideals d’un individualisme que no contempla l’altre, perquè aquest no és el missatge de Jesús. I si volem fer un exercici d’amor, l’Advent és una oportunitat per tornar a començar. El meu calendari, però, no té xocolatines ni regals perquè l’Advent no és una festa consumista sinó que cada dia és una oportunitat per reconstruir i dibuixar el món on volem viure i qui volem ser, amb la imatge de Jesús al centre, perquè ell va néixer per il·luminar-nos a tots.

Aquest Advent, cada dia plantem una llavor d’esperança a favor de la Creació. Donem gràcies per tot el que tenim i per les meravelles que ens envolten sense perdre mai de vista els altres ni tampoc la natura. No oblidem que a sota dels nostres peus la terra crema, que els boscos són els nostres pulmons i que l’aigua no té aturador però, si deixem totes aquestes finestres del calendari tancades igual que els nostres cors, on quedarà la nostra esperança?